

מסורת הש"ס

(6) [קדושין י: ויניח...]
(7) לטל נל...
(8) קדושין י: כ"ג...
(9) [קדושין י: ויניח...]
(10) [קדושין י: ויניח...]

כך וכך אנשים. עמנו נמקוס אלנו רועים שס ולא תנא לגזול תמות: ווקפא. קלעים המקלעים בלכן: פסיקא לן. פסוקות וקבועות עליו להיות עמנו בכל יום: כרי הולוכין. שהזכיר לו המקוס שהבהמות שס והשאלו לנא על די שגידפו: מתני' כל המפנה על מה שכתוב בתורה וכו'. בנמנא מפרש להו: כל תנאי שיש בו מעשה כסחילתו. שהקדים מעשה שעליו לעשות לתנאי שהוא שואל ממנו כגון הרי מעשה זה שכן אם מעשה דבר פלוני. ללא דמי לתנאי בני גד ובני ראובן אם יעברו ונתתם (במדבר ל) היינו תנאי קודם למעשה. אם מעשה לי הדבר הזה אזכרה ארעה לאלן (בראשית ל) היינו תנאי ששואל ממנו קודם למעשה שעליו לעשות: תנאו בעל. והוי מעשה מקיים ואע"פ שלא קיים בעל התנאי את התנאי: וכל תנאי שאפשר לו לקיימו תנאו קיים. אם תנאו קודם למעשה הוא האז אפשר לקיימו תנאו בעל והמעשה קיים ובנמנא מפרש לה: גמ' בדבר שכתב. שאר וסכות: אפילו סימא. רישא דקמני מתנה שומר חנם להיפטר משנזעה ר"מ והאי לאו התנה על מה שכתוב בתורה הוא אלא שאמר לו אז אפשי להיות שומר שכן אלא בכך ושומר לא נחית לשמירה עד דמשך לזכמה והאי כי משך כבר פירש על מנת שאין לי עליו שנזעה ולא שיעבר נפשיה לירד בתורה שומרין אלא נפקת ולמה שירד ירד אבל המקדש את האשה מני אמר לה הרי את מקודשת לי איקדשה לה וכי אמר לה על מנת שאין לך עלי מתנה על וכי שכתוב בתורה דאין אישות לחלואין וכי תפוס קדושין לגמרי תפוס והוא מתנה על מה שכתוב בתורה: דבדכריס. תמיה: זו דברי ר' יהודה בן סימא. דקמני דלפטר לקיימו האז אפשר לקיימו תנאו בעל: כפליגיה דבדכריס. שאין בלנו לשום תנאי אלא להקניטה בעלמא מרחקה ודומה אותה דבדכריס: מתני' נמי דיקא. דקמנא לן כרבי יהודה בן סימא:

גליין הש"ס

גמ' וכתבנו שיש בתנאי לעיל גמ' דרי ארי היה להם הירקא פה שיה וכן הוא בהנהגת חכם כאלו. ולגריטתו שיש ירד דלכונתא קמני אף דיל ללא משום דמק קלא עבר כמ"ס בטהור אשיר: שם בהרי"א תמיה. עין לעיל דף נ. חות' דרי ארי:

מוסף רש"י

על מנת שאין לך עלי שאר. מין מקודשת פשוטה הרי זו מקודשת והנאו בטל. דאין אדם מתנה על מה שכתוב בתורה והרי קדושה תתעב מעשה והתנאי מתן ליתיה. דמקשה בלא תנאי דמי ושב"ס ב"ב כ"ג. בדבר שכתובין. שאר וסכות. (בבב"ב נ"ו) דמין לחילתה הרי תנאי קיים אלא ענה דלפטר דנפשא הוא לא לחיובי' לחילתה (קדושין י: ויניח...) ענת תמיה מיה היה ופטר דנפשא הוא (שב"ס ב"ב כ"ג). תנאי קיים. הקדושין קדושין וס לה עליו ענה אלא לא שאר וסכות וסכות. כמפליגיה. דמה אותה לעברה דבדרי הלא ויניח...
הדרן עלך השוכר את הפועלים

השוכר את הפועלים פרק שביעי בבא מציעא צד.

אימא סיפא כל תנאי שיש מעשה בתחילתו תנאו בטל אהאן צ"ר מאיר. הכל משמע ללא כפי הקונטרס דפי' בסוף פרק מי שאלו (גיטין דף עה. ד"ה משום) דלפילו רבנן דרבי מאיר מודו דבעינן תנאי קודם למעשה גבי הא דקאמר אלא אמר רבא משום דהוי מעשה קודם לתנאי:

אמר רבי נחמן בר יצחק מתני' גמ' דיקא ב'ו. וא"ת תנאי קמ"ל רב נחמן הא רב אמר לעיל זו דברי ר' יהודה בן סימא ועוד מה שייך דיקא מה שהוא כהניא ואיכא למימר ללא שמיע ליה דרב ושיך נמי דיקא כיון שאינו בפירוש במשנה אבל קשה דהוא ליה למימני כל שאז אפשר לו לקיים תנאו בעל כי אינן דרישא ונראה לומר [ועוד] דרב נחמן הוא ידע ללא דבר דכתיב ומפרש מגליה לרב דמתנימין כוומיה דהא איכא למימר דאמי ככולי עלמא וקאי ארישא דקמני דכל המתנה על מה שכתוב בתורה תנאו בעל ויהיב טעמא משום דכל תנאי שאפשר לקיימו בסופו דוקא הוי תנאי קיים אבל מתנה על מה שכתוב בתורה שאז אפשר לו לקיימו תנאו בעל והתנה עליו ומחילתו נמי קאי ארישא דקמני וכל שיש בו מעשה מתחילתו תנאו בעל דוקא התנה עליו מתחילתו תנאו קיים שהתנאי קודם למעשה וזייק דלמיא כרבי יהודה בן סימא ומקמני כל דאי סימא דרישא הוא לך הוא ליה למימני כל אלא הוא אפשר לקיימו בסופו והתנה עליו מתחילתו תנאו קיים אלא ודאי סיפא מילתא כלפי נפשיה הוא ושום חידוש אחא לאשמועינן אס כן ודאי אחא למידק אפשר אין לא אפשר לא ופי' רבינו שמואל אין נראה לר"י כלל לך לא כמתני':

הדרן עלך השוכר את הפועלים

השואל את הפרה:

(שי"ך לע"ב) פרה במשיכה ובעלים באפריה. הק' ריב"ס דלמר לקמן בפירקין (דף יז. טז) שאלא עבדא ואומנא וספר מתא כולהו בעידן עבידיתייהו כשאלה דבעלים דמו משמע דשלא בעידן עבידיתייהו לא הוי שאלה דבעלים וי"ל דלאו דוקא בעידן עבידיתייהו אלא בשעת הליכתן או אפילו מומנס עלמן לילך ולעשות חסוי בעידן עבידיתייהו אבל ודאי משעת אמירה של קודם פסק מלאכה לא חסוי שאילה דבעלים כדאמרין בס"פ האומנין (לעיל דף עה. טז.) לסוף איגלאי מילתא דההיא שעתא שכתב הוי שמי ולא הוי פשיעה דבעלים: מן

והתנה עליו מתחילתו תנאו קיים הא אי אפשר לו לקיימו תנאו בטל שמע מינה:

הדרן עלך השוכר את הפועלים

השואל את הפרה וישאל בעליה עמה או שכר בעליה עמה וישאל הבעלים או שכרן ואחר כך שאל את הפרה ומתה פטור שנאמר 'אם בעליו עמו לא ישלם

אבל

עין משפט
גר מצוה
ק"ח א מ"י פ"ג מהל'
שכירות הל' ה סמג
עשן פט טו"ע ח"מ ט"ז
גה ספ"ק י:
ק"ב ב מ"י פ"ג מהל'
ט סמג עשן ט
טו"ע ח"מ ט"ז ר"ל ספ"ק
פ:
ק"ב ג מ"י פ"ג סמג ט
טו"ע ח"מ ט"ז פ"ג
ספ"ק ד:
ק"ב ד מ"י פ"ו מה'
אישות הל' ט
וסי"ג הל' ז סמג עשן ט
טו"ע ח"מ ט"ז ר"ל ספ"ק
ה דב"ס:
ק"ב ה ו מ"י פ"ג פ"י
הל' ב טו"ע ט
ספ"ק ז:
ק"ב ו מ"י פ"ג ט
וסי"ג מהל' שכירות
הל' ט סמג טו"ע ח"מ
הל' ט סמג טו"ע ח"מ
ספ"ק ח:
ק"ב ז מ"י פ"ו מהל'
אישות הל' ז סמג
עשן פט טו"ע ח"מ ט"ז
לח ספ"ק ז וסי' קמג ספ"ק
י:
א ב מ"י פ"ג מהל'
שכירות הל' ז וסי'
מהל' שאלה ופיקדון הל' א
סמג עשן פט טו"ע ח"מ
ט"ז שמו ספ"ק ח:
ב ל מ"י פ"ג מהל' וסי'
ס טור וסי' ט
ספ"ק י:

תורה אור השלם
ז אם בעליו עמו לא
ישלם אם שכיר הוא בא
בשכרה: סמג כ"ד